

Če vodijo zadružno sposobni ljudje, uspehi ne izostanejo

Ko sem ob neki priliki govoril z uslužencem okrajnega poverjeništa za kmetijstvo v Novem mestu in ga vprašal, zakaj v splošni kmetijski zadružni Straža vsako započeto stvar dobro izpeljejo, mi je odgovoril:

»Ja, tam je pa Viktor Strumbelj, za katerega trdijo, da ima srečno roko!«

Bežen pogled v načrte in uspehe splošne kmetijske zadruge ti potrdi, da je delo zadruge v vseh odsekih uspešno. Iz razgovora z njenim delavnim predsednikom Viktorjem Strumbeljem zveč, da pri vseh uspehih ni nobene »čarovnije«, pač pa da je vse odvisno od dobro zastavljenega in poštenega dela vodilnih uslužencev zadruge.

Zadružna Straža ima trgovino, lesni odsek, pekarijo, ekonomijo in zadružni dom, ki ga bodo v kratkem dokončali in izročili svojemu namenu. Dom bo v ponos zadruge in vseh Stražanov. Največ skrbi posvečajo lani ustanovljeni zadružni ekonomiji. Ta je že ob koncu prvega leta pokazala najlepše uspehe med vsemi ekonomijami v okraju. Pri letošnji setvi, ki so jo opravili veliko pred rokom, so vložili vse sile za višji hektarski donos. Ker nimajo dovolj stalne delovne sile, si pomagajo tako, da ob večjih sezonskih delih pokličejo na pomoč člane množičnih organizacij. Ti se dela na napredni ekonomiji radi udeležujejo. Seveda, vsi ki pridejo ekonomiji na pomoč, ne odhajajo lačni z dela. Od lanskega pridelka je ekonomiji po izpolnitvi obveznosti ostalo še veliko, da bo vsak, ki ji bo prišel na pomoč, postrežen z malico poleg poštenega plačila. V zadružni kašči je zato precej pšenice, ajde, masti in suhih klobas.

Ponos zadruge je pred kratkim v Italiji kupljen traktor znamke FIAT, katerega so kupili iz lastnih sredstev. 16 konjskih sil močan motor na petrolej odlično opravlja vse naloge v poljedelstvu. V veliko pomoč

bo zlasti ekonomiji, radi pa se ga poslužujejo za oranje tudi privatni kmetje, saj orje veliko bolje in ceneje kot je oranje z živino.

Za gradnjo zadružnega doma je bil prvotno postavljen poseben gradbeni odbor, toda kmalu je vse delo pri gradnji padlo na samo kmetijsko zadružno. Vodstvo zadruge se resno trudi, da bo zadružni dom kmalu popolnoma opremljen. Izgleda, da se pri tem domu skrbno izogibajo take »otvoritev« kot je bila n. pr. v Zvirčah, kjer je potem vse delo zamrlo. Dasi je dom že toliko dograjen, da so v njem razne prieditve, še ni bilo nobene svečane otvoritev.

»Ta bo takrat, ko bo dom dograjen znotraj in zunanj in ko bo v dvorani postavljena kino aparatura«, pravi tovarš Strumbelj. Ker je kino aparatura že zagotovljena (odkod, to je njihova iznajdljivost) in ker stavbo že obmetavajo, lahko pričakujemo, da bo prava otvoritev v kratkem, čeprav dřejivo to v strogi tajnosti.

Ali so v Straži vsi člani upravnega odbora zadruge dobri zadružniki? Ni tako. Nekateri člani so proti ekonomiji, češ, z njo so stroški in če bodo na ekonomiji dosegli višji hektarski donos, bo to osnova za obremenitev privatnih gospodarstev in pod. Zato je potrebna večkrat tudi v samem upravnem odboru zadruge trda borba za boljši način dela in z sprejem sklepov, ki pomenijo nadaljnje uspehe.

Naj omenim na koncu, da je splošna kmetijska zadružna Straža vsa leta od ustanovitve dalje tudi v finančnem pogledu uspešna, dasi je začela iz nič, ima danes milijonsko premoženje, ki se iz dneva v dan veča. Tudi poslovno leto 1950 so zaključili s precejnjim dobičkom. Nov način trgovine bo letos že v prvem polletju dal zadružni več dohodkov kot jih je bilo prej v celiem letu.

(P)

IZ DELA FRONTNIH ORGANIZACIJ

V Mirni peči naj pokaže OF več delavnosti

Kdor bi trdil, da delovni ljudje v Mirni peči in okolici ne razumejo današnjega gospodarskega in političnega položaja, bi bil v veliki znotri. Koliko zdravih predlogov za zboljšanje gospodarstva so dali posamezni volivci na predvolilnih sestankih in tudi pokazali veliko pripravljenost za sodelovanje pri uresničevanju teh predlogov. Popravila vaški poti, ureditev napajališč, obnova mostov, zboljšanje dela na zadružni ekonomiji, vse to so bila vprašanja, o katerih so razpravljali volivci na predvolilnih sestankih. Toda vsa ta vprašanja so ostala le predmet razpravljanja na sestanku, kajti nikogar ni, ki bi skrbel, da se dobri predlogi spremeni v življenje s pomočjo, in podporo vseh vaščanov.

Frontne organizacije, ki bi bile prve dolžne dajati pobudo za uresničevanje dobrih predlogov in povezati vse »napredne sile v prizadevanju za gospodarski napredok vasi, so bile dosedaj po krivdi svojega vodstva le suhe veje, brez vsakega pravega življenja. Sekretar vaškega odbora OF Mirna peč Vida Hude se za delo v odboru sploh ni brigala. Ni bilo sej odbora, ker jih nihče ni skliceval. Se celo na sestanek, ki ga je sklical okrajni odbor OF, Hudejeva ni prišla. Nič boljše ni stanje v vaškem odboru OF Češnjice. Predsednik odbora je zaposlen v

Crnomlju, sekretar pa se je preselil v Novo mesto. Krajevni odbor OF vseh teh stvari v osnovnih organizacijah ne vidi, ali gre mirno preko njih. Krajevni odbor OF ne sklicuje redno skupnih sej vseh vaških odborov OF, zato tudi nima pregleda nad delom v odborih in nad političnim stanjem sploh Marsikatera dobra pobuda ljudskih množic ostane zato mrtva, ljudje pa polagoma izgubljajo zaupanje do svoje politične organizacije.

Kaže, da so priprave za proslavo desete obletnice OF le prinesle novo, pozivljeno delo v mirnopeški sektor. Predstavniki vseh množičnih organizacij so se v dnevih pred 27. aprilom večkrat sestali in ugotovili pomajkljivosti, ki so zavirale napredok. Delo na čast OF naj bi jim zato pomenilo prelomnico v njihovem dosedanjem udejstvovanju. Člani organizacij OF so pokazali ob obletnicu, da želijo zboljšati in politično utrditi svoje vrste. Od posameznih frontnih odborov je odvisno, če se bodo sklepi uresničili. Frontna naj bo tista sila, ki bo povzvala tudi v mirnopeški okolici napredno ljudstvo in skrbel za njegov gospodarski, politični in kulturni napredok.

Pogojev in volje za tak napredok v Mirni peči in okolici ne manjka.

Kje je bila ljudska inšpekcijska?

Vrsta primerov neodgovornega poslovanja z zaupanim imetjem, napake v zadružnih trgovinah, nepravilnosti v delu nekaterih KLO in podobno, vse to je v zadnjem času potrdilo, da ljudska inšpekcijska v okraju Trebnje še ni zaživelata, kakor bi bila moral. Marsikje so šele ukrepi javnega tožilca poučili krvce, da je vsak za svoje delo odgovoren skupnosti — grupa ljudske inšpekcijske v dotičnem kraju pa napak ali ni hotela videti, ali pa živi samo na papirju.

Kdor je v marcu zavil v kmetijsko zadružno na Trebelnem, je bil nemalo preseneten, ko je moral obstati dostikrat pred začetkom lokalom. Kmetje so nevoljni godrnjali nad poslovodkinjo Anico Japelj, ki je po starini udomačeni navadi radu zavila med delovnim časom po zasebnih opravkih, na spreponde in podobno. Kmetijska zadružna v Trebelnem je poleg tega navajala cene in tudi tako izkorisčala ljudi. Pri odkupu vina je poslovodkinja plačevala ljudem le predplačila, za obračun pa se ni brigala. Pod pultom je bilo shranjenega precej blaga, ki seveda ni bilo namenjeno članom zadruge. Japeljeva je bila za kazen prestavljena drugam, javni tožilec pa preiskuje njen poslovjanje. Kje je bila ljudska inšpekcijska?

Cudno podjetnost so pokazali tudi v kmetijski zadružni na Mirni. Plašč, ki stane 2504 dinarjev, je bil v zadružni novo ceno: po mnenju vodstva KZ naj bi bil vreden kar 2604 dinarjev. Nogavice so nočenili na 257 dinarjev, uradna cena pa je 215 din. Salonska jadrovinha stane v navadni trgovini 420 dinarjev meter, KZ v Mirni ji je nastavila ceno 500 din in podobno. Ali ljudska inšpekcijska za to ni vedela?

Svojevrsno uslugov je hotel napraviti

Karel Podlogar iz St. Janža bolnemu Ivanu Becu. Dobil je za njega bolniško živilsko nakaznico, ni mu je pa izročil. Na KLO se je kasneje izgovarjal, da jo je začgal, ker Bec ni prišel ponjo, čeprav bi bil moral vedeti, da je treba v takem primeru nakaznico vrnil preko KLO Narodni banki. — Skufca Engelbert, KLO Mirna, je dodelil nekemu čevljariju otroško živilsko nakaznico z izgovorom, da mu okraj ni postal pravih nakaznic, čeprav jih je dobil točno po lastnem naročilu. Tudi v takih primerih bi morala nastopiti ljudska inšpekcijska, ki je pa dostikrat ni na mestu.

Vovk Majda, poslovodkinja kmetijske zadruge Češnjice, je prav tako gospodarila po svoje. Za dan ali dva v tednu je zapustila trgovino in se odšla potepati, kar ji je v vinorodnem kraju nosebno ugajalo. Kmetje so godrnjali nad njenim vedenjem v trgovini in izven nje, nato pa so se že skoraj navadili na nered. Ljudska inšpekcijska menda tudi, sicer ji ne bi pustila tako dolgo prostih rok. Ze na Trebelnem je slabo gospodarila v zadružni, kjer jo celo kazenski sodišče pa jo je poleg tega kazovalo s strošim pismenim javnim ukrom. Ce bi bila ljudska inšpekcijska delavna, bi brezvestno poslovodkinjo poklicala že zdavnaj na odgovor.

Taki in podobni primeri — našteli bi jih lahko veliko tudi iz drugih dolenjskih okrajev — opozarjajo organizacije OF, predvsem pa okrajne sekretariate ljudske inšpekcijske, da čaka na vasi in v mestu ljudske inšpekcijske ogromno dela. Vseslopošna ljudska kontrola nam bo pomagala odkrivati napake in urejati poslovanje organov oblasti, zadrug in posameznikov v korist skupnosti.

KMETIJSKI SVETOVALEC

Uničujte majsko hrošč!

V preteklih letih so ličinke majskoga hrošča povzročile naši kmetijski proizvodnji precejšnjo škodo zlasti na njivskih rastlinah, kakor tudi na travnikih; ta škoda se ni popravila tako hitro. Zaradi tega lahko prištevamo ličinke majskoga hrošča med najhujše škodljivice.

Zatiranje ličink majskoga hrošča je zelo težavno in drago. Tudi nimamo potrebnih količin zatiralnih sredstev, kakor tudi ne priprav za to delo. Najcenejše je zaradi tega zatiranje samega hrošča in sicer še preden edloži jajčeca. Letos je v Sloveniji leto majskoga hrošča.

Majskoga hrošča zatiram v času, ko jih je največ na površini in to je predvsem v mesecu maju. Način zatiranja je enostaven: hroščo otresemo z drevo, jih pobremo in uničimo. Po uredbi o zatiranju majskoga hrošča — (Ur. list LRS Št. 108-17-48) je pri zatiranju majskoga hrošča obvezno sodelo-

vati vse prebivalstvo. Uspeh zatiranja majskoga hrošča bo učinkovit, če bodo akcije vodile sposobne osebe. Krajevni ljudski odpori naj zadolžijo za to delo vaške vodje, da bodo organizirali skupine, ki bodo skupno otresale in pobire hrošča na mestih, kjer se jih največ pojavi. Za to delo naj KLO v sporazumu z vodstvom ljudske šole zadolži solsko mladino.

Posušeni in zmleti hrošči so izvrstno močno krmilo za prašiče in kokoši. Prašič sime pojesti dnevno do 0,30 kg, kokoš pa do 30 g suhih hroščev.

Skodo, ki jo povzroča majski hrošč in njegova ličinka, bomo preprečili za bodoča leta le z organiziranim nabiranjem in uničevanjem. Zaradi tega je dolžnost vseh, da hrošč zbirajo in uničujejo in na ta način v veliki meri pripomorejo k dvigu kmetijske proizvodnje.

O. V.

Na obnovo gozdov v Beli krajini niso pozabili

Za lani v decembetu so pri poverjeniju za gozdarstvo izvolili svet za gozdarstvo, ki se sestaja redno vsak mesec.

Problem, ki ga bo treba v Beli krajini rešiti v bližnji bodočnosti, so belokrajski strelniki z znamenitimi brezami. Na tej zemlji bi lahko rastlo vse kaj bolj koristnega kot pa pritlikave breze. Tu naleti svet za gozdarstvo največkrat na nerazumevanje staro mislečih posestnikov, ki pravijo, da gozd raste sam od sebe in ga ni treba gojiti in negotov.

Strokovnjaki so ugotovili, da je belokrajska zemlja zelo kislja in kot taka ni primerna za iglavce, ker jo ti še bolj okisajo. Zato bo treba misliti pri obnovi gozdov na saditev listavcev; zlasti bo važen domaći kostanj, javor, jesen, kanadski topol in domaći oreh, ki znatno zboljšujejo kakovost tal. V okrajni gozdnih drevesnic »Okljuk« so že v jeseni posejali nad 160 kg semena listavcev. Skrbeli bodo, da bo drevesnica vedno dobro založena s takimi sadikami, ki so najbolj primerne za belokrajsko zemljo in so obenem tudi najbolj koristne.

Za zatiranje nevarnega škodljivca lubardarja dobro skrbi drž. gozdna uprava, vzgleden pa je v tem oziru tudi posestnik Omen Anton iz Stranske vasi, ki ima gozd res lepo očiščen in skrbi tudi za njegovo obnovo gozda, čeprav je star že 70 let. P. M.

90.000 novih dreves v novomeškem okraju

Nekaj čez 90.000 sadik na površini 29 ha so pri spomladanskem pogozdovanju posadili v novomeškem okraju. Poleg tega so posajali še 250 kg raznih gozdnih semen. Uporabi so zasluga dobre organizacije in pozvotvalnega dela okrajnega gozdarja Štefana Podleska in velike pomoči mladine osnovnih šol in trgovskega tehnikuma. Tudi gozdnih posestnikov so za pogozdovanje pokazali dovolj razumevanja.

Najbolj so se izkazali pionirji osnovne šole Brusnice z učiteljstvom vred. V dveh in pol urah je 80 pionirjev in pionirki posadilo 2.000 sadik. Za vzdorno delo jim je okrajni ljudski odbor podelil denarno nagrado. Dobro so se izkazali tudi pionirji šole Karteljevo. Pod vodstvom učiteljice so šli pogozdovati ob četrtnih, ko imajo pouka

V Suhi krajini letina dobro kaže

Kmetje v Suhi krajini in njeni bližnji okolici so v letošnji pomladni pravočasno obsejali polja. Precej težav so imeli z vprežno živino za oranje, s složnostjo pa se je vse opravilo, tako da je bilo seme pravočasno v zemlji. V pretežni večini so letos kmetje obsejali polja s koruzo, krompirjem, peso in korenjem, pa tudi krmenskih rastlin je precej zasejanih. Veliko je posajenega nizkega v kolskem fižolu, manj pa so letos sejali oljarje. Občuten je padec sejanja oljne repice, ki v naših krajinah dobro uspeva. Letos bodo kmetje poizkusili gojiti tudi ameriški lesnik (kikiriki), ki daje večje množine izvrstnega jedilnega olja, kakor ostale oljnice. Ce se bo lesnik obnesel, ga bodo drugo leto veliko zasadili.

Letos občutno primanjkuje hlevskega gnoja, zato je povpraševanje po umetnih gnojilih veliko. Ce bomo hoteli zvišati hektarski donos poljskih pridelkov, bo vsekakor treba pomagati kmetu z umetnimi gnojili.

Od letosnjega občnega zbora kmetijske zadruge v Zužemberku je v zadružni zaveti

popolnoma nov duh gospodarjenja. Vzgojna, poštena kritika, dobri organizacijski ukrepi in pa volja do dela, vse to govori letos o tem, da bo kmetijska zadružna dobro gospodari. Prodajni oddelki je s tekstilnim in drugim blagom dobro založen. Načrtno gospodarjenje tudi na ekonomiji, saj je vzel vajeti v roke predsednik KZ Tone Blatnik. Vse je bilo pravočasno posejano, le s smanjenjem koruze ni šlo, pa ne po krividi ekonomije. Okrajno poverjeništvu za kmetijstvo jim je obljubilo seme heterozne koruze, katerega pa do danes še niso dobili. Zato so si morali seme izposoditi pri kmetih. Na okraju bi morali vendar enkrat že uvideti, da se koruza za seme ne deli takrat, ko skoraj že klije, temveč da je treba to pripraviti pozimi.

Na splošno kaže letos letina izredno dobro, veliko obeta tudi sadno drevo. Zgodnji mraz je uničil samo orehe, ki bi jih bilo tudi veliko. Kmetijska zadružna je razdelila kmetom veliko prvočasnih sadnih dreves. Ce bi bila izbira večja, bi jih kmetje posadili še več.

Sl. Hotko

Svečana podelitev odlikovanj delavcem v Črnomlju

23. aprila so zborovali v sindikalni dvorani v Črnomlju delovni kolektivi: Belokrajska železolivarna, lesna industrija

NOVO MESTO PRED DESETLETJI

(Nadaljevanje)

Največ zaslug za graditev Dolenjske železnice ima pač dejelni in drž. poslanec in poznejši dejelni glavar, dvorni svetnik prot. Franc Suklje, ki je svoj položaj na Kranjskem in na Dunaju izkoristil in tudi končno dosegel graditev železnice. V ta namen je imel več shodov, tako 2. 12. 1890, kjer mu je bila izrečena zahvala za njegov trud, 10. 7. 1886 je imel shod v mestni hiši v Novem mestu, avgusta 1888, 2. 9. 1889 in 15. 3. 1890 pa shode v mestu. 9. 5. 1890 je državni zbor sprejel zakon o Dolenjski železnici, nakar so postali častni meščani zaradi zasluga za železnicu Suklje, bar. Schwegel, min. Tafetec in Baquehem; zahvala se je izrekla dež. pred. bar. Winklerju in državnim in dež. poslancem. Novo mesto je bilo slavno, razsvetljeno; z baklado in godbo so meščani pozdravili pomemben sklep. V zahvalo za trud so dolenjska mesta 5. marca 1891 izvolila prof. Sukljeta spet za državnega poslance.

29. septembra 1892 je bila velika slavnost. Zasajena je bila »prva lopata« za gradnjo dolenjske železnice. Na predvečer je bil skozi mesto spred v godbo, podoknica okr. glavarju pl. Vestenecku in prof. Sukljetu, na kapiteljskem hribu so kurili ogenj in streličali. 29. septembra se je zbrala na Jelenčevi nivi, kjer je zdaj železniška postaja in ki je bila vsa v zastavah, ogromna množica ljudstva iz mesta in okolice, gasilci z godbo, delavec z orodjem, postavljeni sta bila dva šotorja. Zupan Fran Perko je pozdravil na vzoče, nakar je imel prof. Suklje slavnostni govor. Duhovno opravilo je opravil prost. Urh. Dolenjsko pevsko društvo je zapel Jenkovo »Molitve«. Ko je bila zasajena prva

lopata, so peli »Lepa naša domovina«. Požlačeno prvo lopato so shranili na rotovžu. 7. aprila 1894 je vozil takozvan »komisarski« vlak, 27. 4. 1894 pa od Ljubljane do Straže.

1. junija leta 1894, je začela Dolenjska železnica z redno vožnjo. Sprejem prvega vlaka v Novem mestu je bil sijajen. Vse mesto je bilo zbrano na postaji, kakor tudi mestni gardisti, gasilci iz mesta Crnomlja, Metlike, Mokronoga, St. Jerneja in Zužemberka, vojaška godba iz Ljubljane, domaća mestna godba, telovadno društvo novomeški »Sokol« ter nepregledno število ljudstva. Nā griču nasproti postaje so stali učenci in učenke iz Novega mesta, in Smihela z zastavami. Slavnostnega obhoda so se udeležili odlični gostje iz Dunaja, Ljubljane in Novega mesta. Pri Skabernetovi hiši v mestu je bil postavljen mogočen slavolok. Sprevod je šel čez Glavni trg na Grm in nazaj na kolodvor, kjer je bil v kuričnici sijajen banket. Mesto je bilo seveda v zastavah. V sredo zvečer je koncertirala vojaška godba pri Brunerju (sedaj Murn v ulici sv. Jurija), v četrtek na kolodvoru in zvečer pri Schwarzu (sedaj Koklje), domaća godba je igrala vspovsod je bilo navdušenje.

3. junija 1894 je pripeljal poseben vlak iz Ljubljane tri narodna društva in sicer ljubljanskega Sokola ter pevski društvo »Slavca« in »Ljubljano«. Na postaji je bil lep sprejem od domačih narodnih društev, popoldne pa izlet v Ragov log z ljudsko veslico, petjem, telovadbo itd. Opolnoči so se ljubljanski gostje vrnili domov s posebnim vlakom.

S tem je bila slavnost otvoritve Dolenjske železnice dostenjno zaključena.

(Se nadaljuje.)

To in ono iz Št. Jerneja

Stal sem na krasno urejenem Blatnikovem vrtu, obrezoval lani okulirano breskvo in neusmiljeno trgal cvete, ki so že letos sillili v svet. Operacija je bila nujna, kajti prezgodnje rojstvo bi uničilo žlahtno drevesce, da prav zares.

Na cesti se je ustavil avto, tovaris Žužek me je povabil k sebi in razodel željo, da bi ekipa ljubljanske radijske postaje naredila v St. Jerneju posnetek na magnetofonski trak. Sprva sem ga debelo pogledal; nisem ga razumel, pa so mi kmalu razložili: nekaj naj bi jim povedal, pevci bi zapeli, to bi šlo na trak, ki bi ga vzeli s seboj v Ljubljano, odtam pa bi ga Radio-Ljubljana poslal po svetu v oddaji »Z mikrofonom sredi življenja«.

Najbolj pripraven prostor za to smo našli kajpak pri Tavčarjevih. V predobi se postavili aparate, v večji sobi pa je bila naša »sentjernejska oddaja«. Prvi sem govoril jaz o gospodinjskem tečaju, nato sta zapela solista Martin Franko in Stane Hladin, potem pa še Danica Lampetova, ki jo je spremajala ob klavirju Vlasta Tavčarjeva. Ko je bila »oddaja« končana, so nas tovarisi iz Ljubljane povabili, naj poslušamo — sami sebe... Se nikdar se nisem slišal govoriti, ne da bi hrani govoril, tokrat pa. Naša Danica je tako lepo zapela, da sem na kon-

cu vzdihnil »Aaaaah«. Tudi ta nepotrebni »Aaaaah« je ujel vražji trak, pa so ga seveda takoj izbrisali.

Naslednji torek je že bila oddaja v Ljubljani. — Ekipa je nadaljevala svojo pot, da prisluhne pesmi dela v naših tovarnah, da ēuje izjave udarnikov in novatorjev, graditeljev boljše bodočnosti, da zabeleži napredek delovnih ljudi, kulturno-prosvetnih aktivov in vseh, ki so tekmovali v počastitev 10. obletnice Osvobodilne fronte.

Tudi naš kraj ni zaostal ob pravkar mitem velikem prazniku. Niz prireditev je pripravila igraška družina SKUD »Brata Pirkovič« z igro »Peg, srček moja. Na predvečer praznika je bila baklada, v povorki so bila zastopana vsa društva, množične organizacije, šole, delovni kolektiv ekonomije Litostroja iz Dol. Brezovice in drugi. Ob mogočnem kresu smo obujali spomine na partizanska leta. Govorila sva Dodo in jaz (o internaciji). Naslednji dan je bila dopoldne prireditev za mladino. Učiteljici Tončka Skerletova in Vlasta Tavčarjeva sta priredili igrokaz v 7 slikah. Naslovi posameznih slik povedo vse: Sin je odšel. Mož se poslavljaj, Pionirji na delu. Internacija. Pismo materi. Naši heroji in Osvobojenje. Posamezne slike so spremajale partizanske pes-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Spominska razstava narodnoosvobodilne borbe, ki je bila odprta v Ljubljani v počasitev desete obletnice ustanovitve OF, ima velik političen in kulturno-zgodovinski pomen. Zgodovinsko gradivo, razni dokumenti, fotografije, posnetki važnih objektov, številni podatki in vse ostalo, kar ponazarjuje našo veličastno borbo za svobodo, vse to priča o premnogih žrtvah in junaštvu našega ljudstva v boju proti okupatorjem in domaćim izdaljalcem.

Razstava se nahaja v prostorih gradbenega inštituta v Diničevi ulici za Bežigradom ter bo odprta ves maj dnevno od 9. do 21. Na razstavišču vozi avtobus izpred kolodvora in pošte vsake pol ure.

Frontne in druge množične organizacije ter razna društva naj organizirajo skupinske obiske razstave, šole pa naj svoje majniške

Književniki so obiskali Novo mesto

Najbolj tehtna in zanimiva kulturna prireditev letosne sezone v Novem mestu je bil nedvomno literarni večer naših sodobnih pesnikov in pripovednikov, ki so nas obiskali 10. maja. Večer je bil lepa in žlahtna manifestacija slovenske književne tvornosti in je dosegel popolni uspeh, tako s številnim obiskom Novomeščanov (okrog 500), kakor z izbrano grupo književnikov in po njih recitiranih del.

Literarni večer je kot svojo izredno prireditev pripravila mestna ljudska univerza, ki je zaprosila za sodelovanje Društvo slovenskih književnikov. Društvo je rado ustreglo želji ljudske univerze in Novomeščanov ter poslalo svoje člane, med katerimi je bil tudi sam predsednik društva, pisatelj France Bevk.

Kot uverturo v literarni večer je pred docela napolnjeno dvorano zaigral orkester SKUD »Dušan Jereb« glasbeni venček »Deset minut slovenske glasbe«, zatem pa je odlične goste-književnike pozdravil zastopnik ljudske univerze.

Uvodno besedo je imel kritik in prevajalec Josip Vidmar, predsednik predstidija Ljudske skupščine LRS. V klenih in zgoščenih besedah je poudaril pomen književnega in umetniškega ustvarjanja sploh, njegovo vlogo v naši novi stvariosti, hkrati pa analiziral umetniško pot in prizadevnost sodelujočih književnikov in odraz našega socialističnega življenja v njih.

Svoje pesmi so recitirali Pavel Golja, Mile Klopčič in Matej Bor, prozo pa France Bevk in Janez Potrč. Vsi trije pomembni predstavniki naše sodobne poezije so, vsak na svoji način, priklenili pozornost občinstvu. Dolenjski rojak Golja s svojo boemsко hudočnostjo in blago ironijo ter z globoko pesmijo Spominu dr. Kanteta (obešen v Ljubljani 1944), Mile Klopčič, znani socialni pesnik in mojstrski prevajalec Puškin, zlasti z mogočno Obrekovalcem Jugoslavije in z dvemi prevodi Puškinovih pesmi, Matej Bor, naš najpomembnejši partizanski poet, avtor borbenih zbirke

Previharimo viharje, s pretresljivim liričnim Spominom, balado Mati in šegavo Elija le lij.

Naš najpomembnejši sodobni pripovednik France Bevk je bral Pismo, globoko, z bridkostjo in tragiko prezeto črtico iz časov zatiranja slovenske besede in misli na Primorskem, pripovednik in dramatik Janez Potrč se je pa predstavil z dvemi odlomki iz svojega scenarija za film: Napad na viničarijo (1945) in Agrarna reforma. Oba prizora iz povojskega življenja sta izpričala krepko ustvarjalno moč tega zanimivega opisovalca novega življenja v viničarskih predelih Prlekije in Slovenskih goric.

Poslušalci so književnike nagradili z vnetimi aplavzi in tako izrazili svoje veselje in zadovoljnost nad obiskom najvidnejših predstavnikov naše sodobne poezije in proze. Kako pomenljiv je tak osebnistik književnikov s svojimi bralci, ni treba posebej poudarjati!

Živahnost gostovanja igralskih družin v Žužemberku

V zadnjem času prav živahnost gostujejo poleg domača igraške družine tudi razne okoliške igraške skupine. S prijetnim sporedom so nas presenetili ljubljanski igrači, ki so nam in raznimi baletnimi točkami narodnimi plesi in z vrsto slovenskih narodnih in umetnih pesmi pripravili res izvrsten umetniški večer.

Prvikrat se je Žužemberčanom predstavilo kulturno-umetniško društvo »Jože Jakoš« iz Zagradca z drama Bela vrtinice. KUD Soteska pri Straži nam je pokazalo za danšnji čas nič kaj prida veseloljno »Pri vašem koritu. Pozdravljamo prizadevnost igralcev z željo, da bi v bodoče raje igrali boljša dela, slabu deščino pretekelosti pa naj vržejo v kov.«

KUD Straža-Vavta vas je predstavilo z drama »Rožmarin. Veseli smo jih bili, saj so pokazali, da nimajo slabega igraškega materiala. Ko se bodo še izpopolnili, bodo uspešno nastopali lahko še marsikje. KUD Žužemberčan je nastopilo že četrtek z »Verigo«, ki je zela lepe uspehe. Uspeh bi bil lahko še boljši, če bi vložili v delo še več truda in discipline — pričakovali pa smo tudi oceno okrajne ocenjevalne komisije v Dolenjskem listu. — Pri zadnjem nastopu se je predstavil tudi moški pevski zbor, ki se mu poznata imena premalo vaj. Lepo se razvija mladinski mesešni zbor, ki ima dober glasovni material. Oba zobra vodi tov. Simčič. S. Hotko

Obiščite razstavo ob desetletnici OF v Ljubljani

Spominska razstava narodnoosvobodilne borbe, ki je bila odprta v Ljubljani v počasitev desete obletnice ustanovitve OF, ima velik političen in kulturno-zgodovinski pomen. Zgodovinsko gradivo, razni dokumenti, fotografije, posnetki važnih objektov, številni podatki in vse ostalo, kar ponazarjuje našo veličastno borbo za svobodo, vse to priča o premnogih žrtvah in junaštvu našega ljudstva v boju proti okupatorjem in domaćim izdaljalcem.

Razstava se nahaja v prostorih gradbenega inštituta v Diničevi ulici za Bežigradom ter bo odprta ves maj dnevno od 9. do 21. Na razstavišču vozi avtobus izpred kolodvora in pošte vsake pol ure.

Frontne in druge množične organizacije ter razna društva naj organizirajo skupinske obiske razstave, šole pa naj svoje majniške

izlete povezujejo z obiskom razstave. Ce navajajo svoj obisk informacijski pisarni razstave dan pred prihodom, dobe na razpolago vodnika, ki jim bo razlagal vsebino razstave. Na isti način si tudi lahko naroči toplo hranilo v okrepčevalnici na razstavnem prostoru.

Poleg razstave si lahko obiskovalci ogledajo tudi filme. Dopoldne so na sprednu domači dokumentarni, popoldne pa umetniški filmi.

Vstopnina znaša 20 din, za skupino od 5 oseb dalje 10 din in za vojake ter otroke 5 din.

Clini sindikalnih, mladinskih, pionirske in fizkulturnih organizacij ter zadružnik se lahko poslužijo popusta na železnici, ki velja za skupinske vožnje. Vse potrebne informacije dobe na železniških postajah in pri podružnicah Putnika.

Ureja uredniški odbor. — Odgovorni urednik Tone Gošnik. — Naslov uredništva in uprave: Novo mesto, Kapucinski trg 3. — Telefon uredništva 616-1-90322-1. — Letna naročina 150 din, polletna 75 din. — Tiskarska »Slovenskega poročevalca« v Ljubljani.

Priznanje IO OF najboljšim ljudskoprosvetnim društvom

Poleg najboljših društev in skupin, ki so prejela na predlog Izvršnega odbora Ljudske prospective Slovenije posebno priznanje in pohvalo za dosežene uspehe v 6-meščenem tekmovanju na čast 10. obletnice OF in o katerih smo poročali letos 5. maja, so prejela pohvalo in priznanje tudi naslednja društva oz. skupine:

Sindikalno kulturno-umetniško društvo »Brata Pirkoviča« v St. Jerneju;

Izobraževalni tečaj v Stopičah in Ljudska univerza v Dolenjskih Toplicah.

O delu gimnazijskega pevskega zbora v Kočevju

Pevski zbor kočevske gimnazije je nedvomno med najboljšimi v okraju. Ze več let ga pozrtvalno vodi prof. Miloš Humek. Zbor ima 40 pevcev, ki sodelujejo na vseh večjih proslavah in prireditvah v Kočevju. Lani so peli celo opereto »V bratskem objemu«, delo Radovana Gobca, in zeli velik uspeh. Ob tej priliki so se posebno dobro postavili solistični talenti Grča, Petje in Erath.

Pred kratkim je zbor uspešno gostoval v Sodražici pri Ribnici, 6. maja pa so gostovali s 23 narodnimi in umetnimi pesmimi v Fari in Osilnici. Poslušalci so jih povsod navdušeno sprejeli in si želijo se podobnih gostovanj.

F. Trampus

Celjski grofje na kočevskem odru

Sindikalno gledališče v Kočevju, ki se je uvrstilo letos med najboljša amaterska gledališča v Sloveniji, je uprizorilo pred kratkim Kreftovo »Celjske grofje«. — Igralci so dobro opravili svoje naloge in pokazali gledalcem verno sliko življenja fevdalcev. Dejanje se dogaja 1. 1428 na celjskem gradu in obravnavata razmerje med Veroniko Desniško in grofom Friderikom. — Poleg starih igralcev, ki jih kočevski ljubitelji gledališča že poznavajo, nastopajo v drami tudi novi igralci, ki so se predstavili kot nadbejdni naraščajoči »sveta na desku«.

Drama je režiral Lorbar, ki je naredil tudi načrt za sceno, to pa so izdelali Bizjak,

Sa predstavo so prilagodili v sklad z vajami igrice-bajke »Gorjanske vile«, ki nam jo je radevil J. Nadaljevanje)

Začeli smo z vajami igrice-bajke »Gorjanske vile«, ki nam jo je radevil J. Nadaljevanje)

Podprimo Sklad Prežihovega Voranca!

Sekcija koroških borcev ZB narodno-ovsobodilne vojne v Mariboru in Klub koroških Slovencev v Mariboru sta ob smrtni obletnici Prežihovega Voranca podarila vdoni Mariji Kuharjevi na dom v Prežihovem vrhu (Kotlje) lepo umetniško izdelano spominsko knjigo. Obiskovalci zgodovinskega kraja se vpisujejo v knjigo obiskov na domu našega velikega pripovednika.

V zvezi s spominsko knjigo se je ustavnil tudi Sklad Prežihovega Voranca, namenjen kulturnim potrebam koroških Slovencev. Sklad bo dopolnjeval gmotno pomoč našim neosvobojenim bratom po navodilih Demokratske fronte delovnega ljudstva v Celovcu.

Iz Sklada Prežihovega Voranca bodo podprt izleti, letovanja in ostali obiski koroške ogrožene šolske mladine, dijakov, delavske, obrtniške in kmečke mladine, ki jih bo posiljala Demokratska fronta delovnega ljudstva v Celovcu v Jugoslavijo na oddih. Potrebno je, da se s to ogroženo mladino, ki ji stalno preti nasilna germanizacija, najtesneje povežemo. Ob letovanju na morju bo dobila mladina primerno vzgojo in pouk v materinščini.

Samo na enem uradu 218 kg starega papirja — kaj pa drugje?

Zbiranju odpadkov, ki so važna surovina za našo industrijo, se v novomeskem okraju še vedno posveča pre malo pažje, pa tudi v okraju Trebnje in Crnomelj ni nič boljše. Značilno je, da večina državnih podjetij, uradov in ustanov podcenjuje važnost zbiranja in oddajanja odpadkov. Za zadnjic smo poročali, da izmed podjetij najbolj skrbno zbirajo in oddajajo stare odpadke pri gradbenem podjetju »Pionir«, tekstilni tovarni, Cegradu, mestni industriji perila in Metropolu. Izmed uradov najbolj vestno zbirajo star papir na sodišču. Prejšnji teden so naenkrat oddali 218 kg starega papirja, med tem ko ga drugi uradi niso oddali nič.

V delavsko-uslužbeni restavraciji MLO zbirajo kosti, toda mečejo jih v kadi, ki stoji na dežju, tako da kosti segnijo ali pa tako smrdijo, da jih ni mogoče prevzeti. Pri trgovskem podjetju »Servis« zbirajo odpadke tako, da zmečejo v zaboju skupaj papir in smeti, vse pa stoje pod kapom na dežju. Seveda je tak, s smetni pomešan papir, neuporaben. Ob cesti pri ekonomiji v Srebrničah leži že od vojne precejšen kup žice, vendar pa še danes ne vedo, kdo je »merodajen« za oddajo te žice. Nedaleč stran je kup stare pločevine. Ce zvedo za to delavni pionirji iz Bršljina bosta kupa kmalu izginala.

Splošno zdravstveno stanje v trebanjskem okraju se vidno zboljuje

Da je v trebanjskem okraju iz leta v leto manj nalezljivih bolezni, je prevsem zasluga zdravstvenega kadra in zdravstvene prosvete sploh. V letu 1950 je bilo v okraju 120 zdravstvenih predavanj, katerih se je udeležilo 2889 ljudi. Pri tem je treba upoštevati, da sta v trebanjskem okraju le dva zdravnika, kar je vsekakor zelo malo za 28.000 prebivalcev.

V lanskem letu je bilo 61 primerov nalezljivih bolezni, od katerih so bili trije smrtni primeri (en primer davice in dva primerja tetanusa).

Poudariti je treba, da je v okraju samo en desinfektor. Njegovo delo je v toliko

(Nadaljevanje s 3. strani)

smi, ki pa jih niso peli za odrom, ampak vsi v dvorani, dopoldne mladina, zvečer odrasli. Nekaj novega je bilo to, nekaj pre-tresljivega.

In igralci? Naši znanci Hudoklin, Gašpirjeva, Jerele Minka in Radko, učenci šole za gospodarstvo, tovariši Litostrojeve ekonomije in naše pionirke, vse so vložili v dejavnja na odru toliko topline in ljubezni, pa tudi ostrine, da nam je bilo lepo in hudo. Z besedami »Preko opustošenih tal izmučene domovine je zavel topel dih pomlad...« nas je napovedovalo popeljal v radostni del prireditve. Deklamacije, petje, krasen balet po zamisli in študiju učiteljice Tilke Ranerjeve, vse to je dvigalo razpoloženje. — Po dopoldanski prireditvi je bila v knjižnici Franceta Prešernova odprta čitalnica, ki ima poleg knjig na razpolago revije in časopise.

Učiteljstvo v St. Jerneju je sestavilo »Gospodarsko-kulturno analizo šolskega okoliša St. Jerneja. To delo je bilo v krasni vezavi razstavljen na okrajni razstavi OF v Novem mestu. — O našem ostalem delu gospodarstva kar tri diplome, ki smo jih prejeli: vaški odbor OF v St. Jerneju in Vaški odbor OF v Gor Brezovici, ter SKUD »Brata Pirkoviča«, ki je prejel pohvalo od republikega odbora za ljudsko prosveto v Ljubljani.

1. maj je proslavila ekonomija Litostroja na Dol. Brezovici z lepo povorko. Posebno lepo so bile te dni okrašene in zvečer razsvetljene poslovne okrajne magazina in kmetijske zadruge, prav tako pa tudi šola in druge stavbe.

Deževno vreme ni motilo našega razpoloženja. Tu in tam je le pokukalo sončeče na naše njive in travnike, ki bohotno zelenijo, in na prekrasno cvetode sadne vrtove, ki obetajo obilen sad...

Ob prihodih in obiskih se jim bodo delila knjižna darila.

Ako bo Sklad zbral večja sredstva, bi po potrebi dati v Celovcu v tisk prvo berilo za pouk v materinščini in ga poklonili vsaki slovenski družini na Koroškem kot darilo svobodnih Slovencev nesvobodnim bratom.

Pomagajmo ogroženim Slovencem v Avstriji, Italiji in Madžarski! Dočim smo mi doživelvi svobodo, so naši bratje v zametju, ki so se v zadnji vojni skupno z nami borili in dali težke žrtve, še vedno predmet raznarodovanja. Naša narodna dolžnost je, da jim pomagamo z vsemi močmi in sredstvi, kakor so v skupni borbi za narodno osvoboditev tudi oni nam pomagali.

Delovni kolektivi, člani sindikatov, organizacij OF, AFŽ, LMS, ZB; člani kulturno-umetniških društev: zbirajte prostovoljne prispevke za Sklad Prežihovega Voranca in jih pošiljajte na čekovni račun Narodni banki v Mariboru: 64-1-9063-29.

Le z dejaniji bomo rešili brate ob Zili in Dravi. Koroška ni izgubljena, dokler mislimo nanjo in delamo zanjo!

Rišojo niam

PRESODITE SAMI

Ni dolgo tega, ko se je oglasil pri krajevem gradbenem podjetju »Zidarski v Zužemberku aktivist tov. Blažič z okraja, Sklican je bil sestanek ob drugi uri popoldne, na katerega je prišlo z dela tudi osem zidarjev, kolikor jih je pač pri podjetju zaposlenih. Na napovedani sestanku pa ob določeni uri tov. Blažiča ni bil. Prišel je šele ob pol šestih zvečer v krepko vinjenem stanju. Ne bom opisoval negodovanja delavcev zaradi zamude 3 in pol urnega brezplodnega čakanja. V takem stanju je tov. Blažič začel delavce »prepričevati in jim groziti, da morajo trje editi na gradbišče hidrocentrale Medvode. Določil je tri delavce in jim dejal:

»Prejeli boste odločbe, da ste premeščeni, če pa ne boste hoteli iti, imamo za take praviljeni zapor.«

Temu žalostnemu primeru diktatorstva, »prepričevanja« in groženj je prisostvoval tudi tajnik KLO, ki pa ni odločno nastopil proti nezakonitemu postopku tov. Blažiča. Navzoč je bil tudi član Ljudske inšpekcie tov. Lavrič, ki pa je odločno zavračal izjave okrajnega aktivista in ga opozoril o nepravilnosti takega postopanja.

Kakšen je bil uspeh tega sestanka in kakšno je mnenje delavcev o postopku okrajnega aktivista, presodite sami. Z delavci se je treba pogovoriti drugače. Menim, da bi bilo bolje, če bi tov. Blažič iskal delavce — zidarje med šušmarji, ki uživajo skorajda nekako začito, in jih je pri nas veliko.

Popolnoma razumemo potrebo po delovni sili na naših najvažnejših gradbiščih velike petletke, vendar pa smatramo, da se je treba z ljudmi v gornjih primerih pošteno, odkrito pogovoriti, ne pa jih voditi za nos s čakanjem in jim grozil z zapòrom. —O.

NA NOVO SO ZAČELI

Po dveh letih molka so v Vavti vasi z živeli. V začetku leta so se oglastili v lokalnem časopisu, imeli so občini zbor. Pobudo so prevzeli mladinci, ki so razrešili star in nedelavni odbor in zacetli delati sami. Marsikdo je mislil, da bo spet stara pesem, toda ni bilo tak. Krepko so prijeli za delo. Okna so dobila steklo, vrata ključ, dvorana je očiščena, poscenj, ki je majhen, je dobil novo lice, luci so naredile dvorano prijetno in toplo. Na prvi pogled vidis da gospodarje ljude in nič več neodgovorni brezvestni, ki so samo uničevali in raznašali. Nabavili so si tudi juto in nadeli nove kušline, stare pa popravili. Se počne malenkosti, ki so bile mimogrede urejene.

Pripravili so igro Rožmarin. Skrbno so se pripravili nanjo. Ni jih bilo žal mnogih vaj, saj so v domači vasi in Zužemberku, kjer so igrali, dobili popolno priznanje. Domaćini so z zanimanjem pričakovali prve igre, saj igralcev že dolgo niso videli na odrnu. Grobna tišina, sočutovanje z junakom, prezir do izkorisčevalcev, pomilovanje moralno padlega dekleta, zahteva po miru, taki občutki so prevevali vse. Ljudje so živeli z igralci. Zelimo še takih iger, posebno pa, da vasi krepko nadajujo z delom, ki so ga začeli igralci v Vavti vasi.

Ringo

TELEFON V PODZEMLJU

Na pobudo predsednika KLO v Podzemlju tov. Segine Janeza bodo Podzemljčani v kratkem dobili telefon. Doslej so imeli Podzemeljci in okoličani telefonsko celico v 3 km oddaljenem Gradacu, kar je bilo pogosto, zlasti v nujnih primerih, praktično brez pomena. Odkar pa je v Podzemlju sedež Krajevnega ljudskega odbora, Kmetijska zadruga in nižja gimnazija, se je vsak dan bolj občutilo, da bi bila telefonska zveza s Podzemljem ne le pridobitev za kraj, ampak zares tudi nujno potrebna komunikacijska zveza z drugimi kraji. Za ureditev telefona, ki bo montiran v pisarni KLO v Podzemlju, so se Podzemljci in vaščani okoliški vasi že zavezali, da bodo iz Velike loze razvozili na odrejena mesta telefonske drogove, ki jih bo 54 od Gradaca do Podzemlja in z udarniškim delom izkopali tudi lame za drogove. —C.

Planinci Bele krajine!

Na pobudo nekaterih ljubiteljev planin smo pred kratkim ustanovili v Crnomelju inicijativni odbor Planinskega društva, ki ima namen ustanoviti samostojno PD v Crnomelju. Planinsko društvo bo krajevnega značaja, mora pa imeti vsaj 100 članov, da bo lahko obstojalo. Vabimo vse ljubitelje gora, stare in mlade planince, da se prijavijo v vrste PD Crnomelj.

Letna članarina znaša 100 dinarjev, hkrati pa imajo člani planinskega društva različne ugodnosti v planinskih postojankah, po-pust na železnici, pri skupinskih vožnjah itd.

Prijave sprejemamo do 31. maja (v knjižarni pri tov. Rafštu), podrobna navodila pa daje tudi član inicijativnega odbora tov. Klinar na OLO Crnomelj.

Kronika nesreč

Delavca državnih železnic Jožeta Dimica, doma s Trebanjskega vrha, je 6. maja napadel neznanec (baje iz Iglenka) s kolom ter mu poškodoval levo nogo.

Cevljarski mojster Anton Zupančič, zaposlen v kraj. čevlj. podjetju Podplat v Smolenjki vasi, je 7. maja na vožnji iz Novega mesta proti domu tako nesrečno padel s kolesom, da si je poškodoval glavo in levo roko.

Plut Karel, trgovski pomočnik kmetijske zadruge Dragatuš, je 6. maja padel na poti in si poškodoval desno nogo.

Vsi ponesrečenci se zdravijo v novomeski bolnišnici.

LETNO KOPALISCE V PODZEMLJU

Krajevni ljudske odbor v Podzemlju je s sodelovanjem Kmetijske zadruge pričel urejevanju letno kopališče ob Kolpi. V Podzemlju je bilo pod lepim Kučarjem že v letih pred vojno vsako poletje polno kopaličev, ki jih je topla Kolpa izvabila iz Crnomelja, Semiča in okoliških vasi. Ker pa kopališče ni imelo niti kabin niti ni bilo urejeno, sta KLO in KZ v Podzemlju sklenila, odkupiti od »Pionirja« v Gradcu barako, ki bo preurejena v kopališko ute s kabinami, gostinskim prostorom in buffetom, ki bo kopalcem nudil v letnem času okreplila in pijačo.

Zamisel je vredna pohvale. Z ureditvijo letnega kopališča v Podzemlju bo ustrezeno vsem, ki so doslej pogrešali te udobnosti pri kopanju v topli Kolpi.

ZE VESTE?

Prva ljubezen se je v Crnomelju po zaslugu kinopodjetja valjala v močvirju... Zadnjih so sukali ameriški film »Močvirje«, ki se je neprestano trgal, na vsem lepem pa so gledalci začuli rusko govorico in zagledali slike s Krima. Sele čez čas jih je postal jasno, da gledajo »Prvo ljubezen«, ruski film. Podjetje za razdeljevanje filmov naj pošlje v kratkem v Crnomelj še drugo povločivo »Močvirje« in »Prve ljubezni«, tako da bo godila kompletna...

Beseda »abonent« ima v crnomeljski mestni gostilni svojevrsten pomem. Je na videnje učena tujka, po domače pa jo gostje gostilne razlagajo z nič kaj vabiljivim geslom: »potrežljivo čakajo.«

Kdaj bo pokrita globoka luknja na cesti pred postajo Narodne milice v Novem mestu? Nič prej, dokler ne bo kdo padel vanjo, se nabodel na vodovodno cev in postal upravi mestnega vodovoda račun za bolniške in morebitne pogrebne stroške.

Kdo potrebuje kvas v Smilhelu? Vprašajte v kmetijski zadrugi, pa vam bodo povedali, katere gospodinje ga največ dobijo (potrebujejo ga namreč vse).

V Trebnjem bi radi kmalu spet volil. Samo ob volitvah »je dovoljeno« igrati zvočnik, prenašati vesti in glasbo, ob drugih prililkah pa za razvedrilo Trebanjevcev ni treba skrbeti. Napeljava za štiri zvočnike, od katerih se je eden že neznamo kam izgubil, propada, ljudje pa bi radi poslušali krajevne radijske oddaje.

V nekaterih trgovinah v Novem mestu ne morejo pozabiti starejših, lepih časov, ko so smeli svobodno posiljevali potrošnike z neokusnim blagom. Pred kratkim so s škallico loščila za čevlje vsiljevali kupcem tudi prasek, da čiščenje štedilnikov, druge pa si moral kupiti z loščilom vred tudi neokusne in drage vezalke. Ce hočeš čiste čevlje kupi štedilnik...

GIBANJE PREBIVALSTVA V NOVOMESKEM OKRAJU

V aprilu 1951 se je rodilo v novomeskem okraju 97 otrok, od tega 46 dečkov in 51 deklek. Umrl je 51 ljudi, od teh 27 moških in 24 žensk. Porok je bilo 34.

Poročili so se: Zupančič Stanko, elektricar iz Dol. Topic in Senica Marija, pos. hči iz Podturna. Bučar Rudolf, sin kmetja iz Dol. Topic in Gimpel Jožef, kmetica iz Uršlinske, Gril Matija, kmet in Senica Marija, kmečka hči iz Dol. Topic. Gregoričič Zdravko, sin kmetja iz Bele cerkev in Barbo Marija, kmečka hči iz Dol. Topic. Cinkole Anton, posest. sin in Gregorič Marija, kmečka hči, oba iz Struplji Marija, pos. hči, oba iz Smarjetne Franc, kmet in Suhanolnik Jožeta, kmečka, oba iz Smarjetne. Rodin Stane, miličnik, ženicha, oba iz Miklje Pavla, nameščenka iz Kartaljevega.

Maričič Jože, pos. hči iz Dobrniča in Grabnar Jože, pos. hči iz Kartaljevega. Alojz, pos. hči iz Somrak Marija, pos. hči, oba iz Mirne peči. Grandič Franc, oficir JA in Forsek Pavla, pos. hči iz Podgrada. Novak Jože, kmet iz Hinja in Muhič Terezija, kmetica iz Smihelca pri Zužemberku. Jerič Anton, kmet iz Zužemberka in Glavan Neža, pos. hči iz Dobrniča. Goršek Franc, kmečki sin iz Prekopove in Zupančič Terezija, kmetica iz Ajdovčeve. Tomšič Ivan, milnar iz Kočevja in Jerše Ana, nameščenka iz Dvora. Zore Angel, kmečki sin in Hočevar Marija, pos. hči, oba iz Sel. Hinj Struna Metod, zidar in Muhič Marija, gospočnica, oba iz Zužemberka.

Blatnik Ignac, pos. sin iz Ambroša in Papež Angela, pos. hči, Sela Hmje. Perner Ludvik, kmet in Jane Marija, pos. hči, oba iz Zbur-Dragman Miroslav, ključavčar iz Smihelca in Banč Marija, gosp. pomočnik